

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1966 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem.

Na podstawie art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300, z 1961 r. Nr 33, poz. 166 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób wykonujących świadczenia w zakresie:

- 1) przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu;
- 2) młynów, gęplarni, olejarni, tartaków oraz wiatraków;
- 3) handlu artykułami spożywczo-rolnymi oraz artykułami rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem handlu żywcem;
- 4) transportu osobowego (konnego i mechanicznego — w tym również autobusów), transportu towarowego (konnego i mechanicznego — w tym również bagażówek) oraz transportu wodnego;
- 5) zakładów gastronomicznych bez prawa sprzedaży napojów zawierających powyżej 18% alkoholu oraz zakładów przemysłu gospodniego;
- 6) usług nie wymienionych wyżej w pkt 4 i 5 z wyjątkiem usług w zakresie: wszelkiego rodzaju pośrednictwa, omłotów zboża, biur pisania podań, prowadzenia ksiąg oraz zakładów usług pogrzebowych,

Jeśli te rodzaje działalności są wykonywane w warunkach określonych w rozporządzeniu.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w § 1, opłacają ryczałt, jeżeli:

- 1) zatrudniają (nie licząc małżonka) przy wykonywaniu:
  - a) świadczeń w zakresie przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych oraz przemysłu wydobywania torfu — nie więcej niż osiem osób,
  - b) świadczeń w zakresie zakładów gastronomicznych oraz pensjonatów — nie więcej niż cztery osoby, a w okresie sezonu — nie więcej niż po cztery osoby na dwie zmiany; nie pozbawia prawa korzystania z ryczałtu zatrudnienie w tych zakładach w okresie sezonu w porze obiadowej pracowników z obu zmian, jednak równocześnie w ilości nie większej niż sześć osób,
  - c) świadczeń w zakresie transportu towarowego konnego i mechanicznego z wyjątkiem bagażówek — nie więcej niż dwie osoby,
  - d) świadczeń w zakresie młynów, tartaków i wiatraków — nie więcej niż jednego pracownika najemnego i jednego członka rodziny,
  - e) pozostałych świadczeń wymienionych w § 1 — nie więcej niż jednego pracownika najemnego bądź jednego członka rodziny;
- 2) osiągnęli w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót w stosunku rocznym, a w roku podatkowym — obrót nie przekraczający przy wykonywaniu świadczeń w zakresie:
  - a) przemysłu materiałów budowlanych, przemysłu wydobywania surowców mineralnych, przemysłu wydobywania torfu oraz zakładów gastronomicznych i pensjonatów — kwoty 900.000 zł,

- b) handlu artykułami spożywczo-rolnymi oraz artykułami rolnymi i ogrodniczymi z wyjątkiem handlu żywcem — kwoty 660.000 zł,
  - c) transportu towarowego mechanicznego z wyjątkiem bagażówek — kwoty 300.000 zł,
  - d) transportu towarowego konnego — kwoty 180.000 zł,
  - e) transportu osobowego (konnego i mechanicznego — w tym również autobusów), transportu wodnego i bagażówek, przedsiębiorstw usługowych wymienionych w § 1 pkt 6 oraz młynów, tartaków i wiatraków — kwoty 150.000 zł, a w wypadku wykonywania świadczeń w zakresie transportu osobowego mechanicznego w formie spółki (§ 3) lub przy zatrudnieniu pracownika najemnego albo członka rodziny (pkt 1 lit. e) w charakterze kierowcy (zmiennika) — kwoty 250.000 zł,
  - f) pozostałych świadczeń wymienionych w § 1 — kwoty 120.000 zł;
- 3) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatki obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub w formie ryczałtu na podstawie niniejszego rozporządzenia lub innego ryczałtu umownego; jeżeli jednak świadczenia wykonywane są przez współników (§ 3), wykonywanie przez małżonka innych świadczeń podlegających podatki obrotowemu nie wyłącza prawa opłacania podatków w formie ryczałtu tylko w wypadku, gdy świadczenia te podlegają opodatkowaniu w formie karty podatkowej;
  - 4) posiadają zezwolenie, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywanie zgłaszanych świadczeń nie jest wymagane zezwolenie, a wystarcza zgłoszenie działalności do właściwego do spraw przemysłu i handlu organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej — posiadają potwierdzenie tego zgłoszenia i wykonują świadczenia w ramach posiadanego uprawnienia (zezwolenia lub zgłoszenia).

2. Za członków rodziny uważa się małoletnie dzieci: własne, przysposobione, obce przyjęte na wychowanie i utrzymanie, małoletnich pasierbów, jak również pozostających z podatnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym rodziców podatnika i rodziców jego małżonka, jeżeli zostali uznani za inwalidów lub utracili zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów albo przekroczyli 60 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, a 55 lat, jeżeli chodzi o kobiety. Utratę zdolności zarobkowania z powodu inwalidztwa należy udowodnić orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

3. Jeżeli zakład gastronomiczny lub pensjonat w roku poprzedzającym rok podatkowy był czynny przez okres krótszy niż 12 miesięcy, osiągnięcie w tym roku obrotu przekraczającego w stosunku rocznym kwotę 900.000 zł nie pozbawia prawa korzystania z ryczałtu, byleby obrót faktyczny osiągnięty w roku poprzedzającym rok podatkowy nie przekroczył 900.000 zł.

§ 3. Przepisy rozporządzenia stosuje się również w wypadkach, gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez współników, jeżeli łączna liczba współników oraz za-

trudnionych pracowników najemnych i członków rodziny nie przekracza liczby osób określonych dla poszczególnych rodzajów świadczeń w § 2 ust. 1 pkt 1. Zezwolenie, jak również potwierdzenie zgłoszenia działalności, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 4, powinny obejmować wszystkich wspólników.

§ 4. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym corocznie zgłosić obowiązek podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

§ 5. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze świadczeń objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkowi dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z tych innych źródeł przychodów stosuje się skalę podatkową, odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów (łącznie z dochodem ze źródeł objętych ryczałtem).

2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w wypadkach, gdy rozmiar działalności gospodarczej bądź warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego albo gdy zostały stwierdzone okoliczności wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej.

3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

4. Obowiązek wydawania rachunków, stwierdzających sprzedaż wyrobów lub wykonywanie świadczenia usług, oraz obowiązek przechowywania kopii tych rachunków, jak również posiadanie i przechowywanie rachunków na zakupione materiały oraz ewidencji tych rachunków — regulują odrębne przepisy.

5. W odniesieniu do tych podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych, nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w ust. 3, w okresie poprzedzającym doręczenie orzeczenia ustalającego ryczałt.

§ 6. 1. Gdy oboje małżonkowie wykonują odrębne świadczenia podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu umownego, dla każdego z małżonków ustala się ryczałt, stosując przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu stopę podatku dochodowego odpowiadającą sumie dochodów osiągniętych łącznie przez małżonków.

2. Gdy świadczenia objęte ryczałtem wykonywane są przez wspólników (§ 3), ustala się jeden łączny wymiar ryczałtu dla wszystkich wspólników (spółki). Przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu, tę część ryczałtu, która przypada z tytułu podatku dochodowego, ustala się przez zsumowanie kwot podatku dochodowego, uprzednio obliczonych odrębnie dla każdego ze wspólników od jego dochodu osiągniętego ze spółki. Tak ustalony podatek dochodowy, łącznie z podatkiem obrotowym obliczonym od obrotów wspólnie prowadzonego zakładu (wykonywanych świadczeń), stanowi łączną kwotę ryczałtu dla wspólników (spółki).

§ 7. 1. Podatnicy objęci przepisami rozporządzenia, ubiegający się o opodatkowanie w formie ryczałtu, powinni przy zgłaszaniu obowiązku podatkowego złożyć wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. W razie niezłożenia lub nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych,

a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 8. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego zrzeszenia przemysłu, handlu i usług.

2. Komisja podatkowa orzeka o zaliczeniu do ryczałtu oraz o wysokości tego ryczałtu.

3. Komisja podatkowa może orzec o odmownym załatwieniu wniosku podatnika o przyznanie mu ryczałtu, jeżeli podatnik nie odpowiada warunkom określonym w §§ 1—3; w tym wypadku komisja przekazuje sprawę organowi finansowemu celem opracowania wniosku o ustalenie podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

4. Przy wydawaniu orzeczeń bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności, mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o zaliczenie do ryczałtu.

§ 9. 1. Organ finansowy — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — może obniżyć wysokość ryczałtu dla osób:

- 1) które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat, oraz dla osób, które zostały uznane za inwalidów lub utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 50%, pod warunkiem niezatrudniania w zakładzie innych osób prócz małżonka, a w braku małżonka — prócz jednej osoby pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem;
- 2) które zatrudniają inwalidów lub osoby, które utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 10% na każdego inwalidę.

Przepis § 2 ust. 2 zdanie ostatnie stosuje się odpowiednio.

2. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu nie uwzględnia się przerw w działalności gospodarczej podatnika, z wyjątkiem przerw spowodowanych stanem technicznym wiatraków, młynów oraz pojazdów mechanicznych.

§ 10. Organ finansowy zawiadamia podatnika o orzeczeniu w sprawie zaliczenia do ryczałtu i jego wysokości oraz w sprawie odmownego załatwienia wniosku o zaliczenie do ryczałtu.

§ 11. 1. Od orzeczenia przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia zawiadomienia o orzeczeniu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela właściwego zrzeszenia przemysłu, handlu lub usług i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone i w jego nieobecności.

3. Od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi w terminie dwutygodniowym prawo zrzeczenia się ryczałtu bądź żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie bądź niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — orzeczenie staje się ostateczne.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 12. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

2. Do czasu doręczenia orzeczenia ustalającego ryczałt podatnicy, którzy złożyli wnioski o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1, na poczet ryczałtu, kwoty odpowiadające wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, którzy rozpoczną wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeżeli wpłacona kwota okaże się mniejsza od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy orzeczenia ustalającego ryczałt na bieżący rok podatkowy, różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o orzeczeniu.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń, spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. awarią, remontem, dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe — trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni — nie pobiera się ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości po $\frac{1}{30}$ miesięcznej raty ryczałtu za każdy dzień przerwy. Warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie siedmiu dni po dniu powstania okoliczności powodujących przerwę. Nie uwzględnia się czasowych przerw w wykonywaniu świadczeń, spowodowanych remontem wiatraków, młynów oraz pojazdów mechanicznych, jeżeli przy ustaleniu wysokości ryczałtu okoliczności te zostały już odpowiednio uwzględnione (§ 9 ust. 2).

4. W razie rozpoczęcia w ciągu roku podatkowego wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty ryczałtu powstaje poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń; dotyczy to nowo zakładanych zakładów, a nie przerw w stałe wykonywanej działalności gospodarczej podatnika.

5. W razie zaprzestania w ciągu roku na stałe wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaprzestano wykonywania świadczeń.

§ 13. Podatnicy opłacający ryczałt obowiązani są zawiadomić organ finansowy w terminie siedmiu dni o zmianach, powstałych w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym przez siebie wniosku, a jeżeli małżonek prowadzi odrębną działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem umownym na terenie innego organu finansowego niż podatnik — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka:

- 1) które uzasadniają powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych;
- 2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach w stanie zatrudnienia członków rodziny (z wyjątkiem małżonka) i pracowników najemnych, o zmianach miejsca wykonywania świadczeń oraz o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń.

§ 14. 1. Podatnicy opłacający ryczałt na zasadach rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu z wyjątkiem wypadku przekroczenia granicy obrotu, określonej w § 2 ust. 1 pkt 2; wyłączenie obejmuje część roku podat-

kowego, poczynając od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie;

- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
  - a) wprowadzenia w błąd organu finansowego przez podanie we wniosku (§ 7) lub w zawiadomieniu (§ 13) danych niezgodnych ze stanem faktycznym,
  - b) niezawiadomienia organów finansowych o zmianach określonych w § 13,
  - c) przekroczenia granicy obrotu określonej w § 2 ust. 1 pkt 2.

2. W stosunku do małżonków, opłacających odrębne ryczałty umowne, wyłączenie z ryczałtu jednego z małżonków powoduje równocześnie wyłączenie z ryczałtu drugiego małżonka.

3. Organ finansowy orzeka o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego.

4. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1), za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

5. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem ryczałtowanego podatku zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

6. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. c), jeżeli podatnik zawiadomił organ finansowy o utracie warunków do opłacania ryczałtu, obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła utrata warunków.

§ 15. 1. W razie zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń bądź rodzaju wykonywanych świadczeń — zmiana ryczałtu następuje w trybie § 8, poczynając od miesiąca, w którym zaistniały okoliczności uzasadniające zmianę.

2. Orzeczenie zmieniające wysokość ryczałtu powinno zawierać datę, od której następuje zmiana.

3. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

§ 16. 1. Od decyzji wyłączającej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 11 ust. 1 złożyć odwołanie, a od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu — może w tymże terminie złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 17. W odniesieniu do podatników, którym na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 18 nie przysługiwałoby prawo opłacania ryczałtu, a którym prawo to zostało przyznane niniejszym rozporządzeniem, termin określony w § 7 ust. 1 przesuwają się w roku podatkowym 1967 do dnia trzydziestego po dniu ogłoszenia rozporządzenia.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 stycznia 1963 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób wykonujących niektóre przemysły i usługi bądź trudniących się handlem (Dz. U. z 1963 r. Nr 1, poz. 8 i z 1965 r. Nr 4, poz. 17).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych poczynając od roku podatkowego 1967.

Minister Finansów: *J. Albrecht*